

האיגוד הישיבני

השיעור נמסר בכל יום ראשון בישיבת המקובלים "חדר שלום" ומועבר דרך הלוויין והרדיו ועוד

גליון מס' 22

פרשת אמור התשפ"ד

י-ם	ת"א	חיפה	ב"ש
6:55	7:13	7:16	7:14
8:12	8:15	8:16	8:13
ר"ת:	8:55		

קדושת הכהונה וקדושת רשב"י

פרשת אמור ול"ג בעומר • מקודשת כדת המלכה קטרינה... • המלך שהתפטר והקשר לפרשה • הגוסס שהציל את בנו • מאות מליוני מצוות בדיקה! • איפה החלולא השנה? • רשב"י ובוא לכאן • שקטבשרשב"י מרבר! • הממשלה צריכה לקבל שכל • המת התחיל לזוז • חכם עובדיה במרוץ • האור החיים עלה על ארבע

להזהיר גדולים - כזוהר הרקיע

לכן, נתחיל קודם כל בתחילת הפרשה: "אמור אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם", רש"י אומר "אמור - ואמרת - להזהיר גדולים על הקטנים". פירוש על דרך הרמז: הנה מי שדבוק בחכמים, בצדיקים, שמפיהם אנחנו חיים, הוא מתעלה בתורה וביראת שמים, מפני שלומד ממעשיהם, והחכם מאיר לו פנים ונותן לו אור. ולכן אמר הפסוק בתהלים "יברך יראי ה' הקטנים עם הגדולים", כי אם הקטנים מחוברים לגדולים, גם הם בכלל ברכה. וזהו שאמרו כאן "להזהיר גדולים על הקטנים" - כלומר, שהגדולים שבדור 'יזהירו' ויאירו על הקטנים, ויחברו אותם לעבודתם. וככה גם לגבי קדושת הכהנים, שיש להם קדושה גדולה שיכולים להשפיע על כל עם ישראל מקדושתם.

כל העיר הגיעה לחתונה אבל החתן הסתלק מהמקום...

יש מצוה מיוחדת לכהנים בגלל קדושתם: "ואשה גרושה מאשה לא יקחו כי קדוש הוא לאלקיו", היה מעשה נפלא בזמן בעל ה"נודע ביהודה" - רבי יחזקאל לנדא: בעירו היה כהן אחד שרצה להתחתן עם גרושה, אמר לו הרב: "אתה לא יכול להתחתן עם גרושה, ואשה גרושה מאשה לא יקחו, אתה לא יכול!". הכהן הזה, ברוב חוצפתו ענה לרב: "לא די שאני אתחתן עם גרושה, אלא שאתה תערוך לי את החופה והקידושין". באותו מקום המלכות היתה בידי המלכה קטרינה - כך קראו לה, ולאותו כהן היה קשר איתה, הלך סיפר לה, והמלכה הכינה צו מלכותי, שהרב חייב להשיא את הכהן עם הגרושה, וחתמה על הצו. הרב ראה שאין מה לעשות, אמר להם הרב מיד: "כן, אני מוכן לערוך את החופה, אין בעיה". ביום החופה, כל אנשי העיר התקבצו במקום החופה, כי היה מסקרן אותם כיצד יעשה רבם הפיקח.

התחילה החופה, הרב פונה לחתן, ואמר לו שיוודא

שהטבעת שווה פרוטה, ואז הרב אומר לו: "תגיד אחרי מילה במילה", והרב המשיך ואמר: "הרי את מקודשת לי

כיצד כל מועדי השנה מתקיימים ביום אחד?

הנה זכינו לשבת המלכה: "קדושים תהיו כי קדוש אני ה' אלהיכם" - הקדושה של "קדש עצמך במותר לך", שעם ישראל מתקדשים בה. ועכשיו מקודש אל קודש, אנחנו בפרשת אמור המדברת מקדושת הכהנים. וגם יש לנו לדבר על קדושת רשב"י כי נשאר לנו רק שני שיעורים לכבוד רשב"י, השיעור הזה, ושבוע הבא. כי שבוע אח"כ, במוצאי שבת זה כבר ל"ג בעומר - האור הגדול של רשב"י. לכן, נפתח בפרשת אמור, העוסקת בקדושת הכהנים שהיא קדושה שאין כמותה, ואח"כ מזה נגלוש בעניין התנא האלקי רשב"י - עיר וקדיש מן שמיא נחית.

והנה בדרך כלל פרשת אמור סמוכה ל"ג בעומר [אבל השנה לא], ופרשת אמור באמת קשורה לרשב"י, כי חציה מדברת על קדושת הכהנים, וחציה השני על מועדי השנה קדושת הכהנים קשורה לרשב"י, כי רשב"י זה לא רק נשמת משה רבנו, אלא זה גם כן קדושת אהרן הכהן, שרשב"י על ידי סודות התורה שהוא זכה לגלות, נכנס "אוטומט" לפני ולפנים, כמו הכהן הגדול שהיה נכנס ביום הכיפורים לקודש הקודשים, רשב"י יש לו זכות להכנס ברוחניות של קודש הקודשים, ולא רק בין הבדים כמו הכהן הגדול ביום כיפור, אלא בתוך ארון הברית. וגם החציה של מועדי השנה קשור לרשב"י, כי ל"ג בעומר כולל את כל המועדים: ראש השנה - עוברים לפניו כבני "מרון", יום כיפור - הבכי והתשובה בתוך הציון, סוכות - האוהלים ודירות עראי שבחוק, שמחת תורה - השמחה שיש במקום לכבוד סיום התגלות תורת הסוד שהוא סיום כל התורה, חנוכה - האש והמדורות, פורים - אוכלים ושותים ושומחים ושותים יין לכבוד רשב"י כי יין בגימטריא סוד, פסח - בשבוע של ל"ג לעומר חל פסח שני, ואומר הזוהר שמיום פסח שני, למשך שבעה ימים - שערי שמים פתוחים, שבועות - שיום ל"ג בעומר הוא גם יום מתן תורה, שבו זכינו לקבל מרשב"י את פנימיות התורה. וכאשר משה רבנו עלה למרום, הוריד גם את סודות התורה, כמו שכתוב: "עלית למרום שבית שב"י" שב"י רומז לרשב"י.

כדת המלכה קטרינה... "החתן היה בהלם", "מה פתאום? כדת משה וישראל!" והרב הסביר לו: לפי דת משה וישראל אסור לכהן לקחת גרושה, אבל אתה הולך כדת המלכה קטרינה, אז בבקשה..." ויהי כשמוע החתן את הדברים הללו, ברח מהחתונה... לא רצה להתחתן, מהקדושה של הרב, עזב את המקום, אמר "מה? אני לא יעשה כדת משה וישראל? אני אלך כדת הגויים? איך אעשה דבר כזה? בשום אופן בעולם".

מדוע מלך אנגליה התפטר לאחר פחות משנה?

אפילו אצל אומות העולם, יש אצלם קבלה כזאת, שבני מעמד האצולה לא לוקחים גרושה. פעם היה בבריטניה מלך שהפסיד מלוכה בגלל זה: לאחר מותו של מלך אנגליה ג'ורג' החמישי [הסבא של המלכה שהיתה לאחרונה], בנו הגדול "אדוארד", התמנה למלך אנגליה קראו לו "אדוארד השמיני" כולם רצו שהוא יהיה, הוא היה פיקח גדול, היה לו קשרים בכל העולם, הוא ניהל את כל הממלכה של אבא שלו, כולם אמרו שזה יהיה מלך שאין כמותו.

אבל מה הבעיה? הוא מצא אשה ממוצא אמריקאי, שהיתה גרושה, ורצה להתחתן איתה, אבל לפי חוק הכתר הבריטי, שהיו כפופים לכנסיה וכו', היה אסור להנשא לאשה גרושה אם בעלה הקודם עדיין בחיים, אי אפשר. וגם, אשה ממוצא אחר לא יכולה להיות מלכה. אין דבר כזה.

אבל אדוארד היה לו יצר הרע גדול... הוא לא ויתר על האשה הזאת, הוא אמר להם: "אני עליה לא מוותר, רוצה להתחתן איתה, לכן אני מוותר על כתר המלוכה", העיקר שלא יצטרך להפרד מאשתו. ובאמת אחרי פחות משנה על הכסא, התמנה למלך אחיו אלברט, שכונה "ג'ורג' השישי".

רבי יצחק זילברשטיין אומר, שהסיפור הזה היה לטובת עם ישראל, כי בדיוק אז התחילה מלחמת העולם השנייה, והתברר, שאדוארד הזה ואשתו, היו קשורים חזק עם הנאצים, נפגשו עם היטלר ימ"ש ותמכו בו, ואיזה אסון היה אם הוא היה מלך. תראה איך הקב"ה עילת העילות וסיבת הסיבות. ועל כל פנים, רואים שגם הם לא רואים בעין טובה, נישואים של מעמד האצולה עם גרושה

ברכת הרב אלישיב החזירה את ה"כהן" לאשתו הגרושה היה עוד מעשה אגיד לכם, פלא פלאות. היה באמריקה יהודי אברך, כהן, שנשא אשה. אבל עבר הזמן ולא הביאה ילדים, שנתיים, שלש, חמש, עשר שנים ועדיין אין ילדים. הוא רצה ילדים, לכן בעל כרחו בלית ברירה, החליט לגרש אותה ולקחת אשה אחרת. וכך עשה. לאחר שגירש, נסע לארץ ישראל, והיה בוכה בכותל המערבי שימצא אשה.

בעודו פה בארץ, התקשרו אליו מניו יורק, אמרו לו, שאשתו הגרושה, מעוברת ממנו... הכהן הזה נהפך עליו עולמו... כי כעת היה רוצה מאוד להחזירה, אבל לא יכל, כי הוא כהן והיא גרושה, והוא לא ידע את נפשו, מה לעשות. בצר לו, הלך לרבי חיים קנייבסקי ע"ה אמר לו ר' חיים: "תלך לרב אלישיב", הלך לרב אלישיב, והרב אלישיב

אמר לו: "תחזור לכותל, תבכה, תזעק לאבינו שבשמים, ונראה מה יהיה, יכול להיות שתצמח לך מזה ישועה". הוא האמין במה שאמר לו הרב אלישיב, שזה כמו "אורים ותומים", ובאמת הוא הלך לכותל המערבי, והיה מתפלל ובוכה שם.

בהיותו בכותל, ניגש אליו איזה יהודי בעל לב רחום, אמר לו: "מה קרה לך? תגידי!", והאברך הכהן הזה סיפר לו את הבעיה. אמר לו היהודי הרחום: "אתה בן יחיד?" אומר לו "כן", "יש לך אבא?" אומר לו: "כן, אבל האבא חולה מוטל על ערש דוי", אומר לו היהודי: "אני מייעץ לך, תסע לאבא שלך, תבכה לו, תגידי לו את הצרה שלך, אולי הוא יוכל לפתור לך את הבעיה, אתה לא יכול לדעת", והאברך אומר לו: "אבל אבא לא מדבר, לא פותח עיניים!", והיהודי הזה חוזר ואומר לו: "למרות הכל, תקח כרטיס מיד, תחזור לאבא שלך". שמע לו, כי אמר לעצמו: "הרי הרב אלישיב שלח אותי לפה, בכיתי, וככה הגיע אלי היהודי הזה, והוא אומר תלך לאבא שלך".

נסע לאבא שלו, הגיע אליו, רואה אותו מוטל על ערש דוי, אומרים לו הרופאים: "איך אתה רוצה לדבר איתו, הוא לא פותח את העיניים! הוא לא מדבר! הוא בתרדמת". האברך הזה התחיל לבכות ולצעוק ליד אבא שלו: "אבא!". והנה למרבה הפלא, האבא פתח את העיניים, ואמר: "מה אתה רוצה בני", והאברך מייד סיפר לו מה שקרה לו. והאבא אומר לו: "טוב שבאת אלי, תדע לך, אתה לא הבן שלי, אני אימצתי אותך, אתה לא כהן, רק אני כהן, אתה לא, אין לך שום בעיה..." האברך הנדהם הקליט אותו, והאבא חזר לתרדמת... האברך לקח את ההקלטה לבית דין, והם בדקו ובאמת מצאו שהוא לא כהן, והתירו לו לחזור לאשתו בחזרה. תראה מה זה, כשאדם הולך בדרך התורה, מהשמים עוזרים לו, זה הכל עילת העילות וסיבת הסיבות.

איך רבי זלמן התיר לעגלון הכהן לקחת גרושה?

הגאון רבי זלמן מוולוז'ין, היה יושב בישיבה עם תלמידים שלו, ובאמצע הלימוד, הוא יצא לכמה דקות לאיזה הכרח. והנה בדיוק בזמן שהוא לא היה, נכנס לשיבה איזה עגלון אחד שהיה כהן, והוא שואל את התלמידים, "מוותר לי לקחת גרושה?", אמרו לו: "איזה שאלה אתה שואל? אתה לא יודע הלכה? אתה כהן! אסור לכהן לקחת גרושה!" והיו צוחקים ממנו, העגלון שמע ויצא בפחי נפש.

מיד לאחר שיצא העגלון, חזר רבי זלמן וראה אותם צוחקים, אמר להם: "למה אתם צוחקים?" והם ספרו לו על שאלת העגלון. רבי זלמן לא צחק אלא אמר "אתם לא הבנתם, תקראו לו בחזרה". חזר העגלון ונעמד לפני ר' זלמן. שואל אותו הרב: "לאיפה אתה רוצה לקחת את הגרושה? למירון? לאיפה אתה רוצה להסיע אותה?" אומר לו העגלון: "כאן קרוב 3 קילומטר...", ואז התלמידים הבינו שהעגלון לא התכוון לשאול אם מותר לו להתחתן עם גרושה, אלא האם מותר לקחת אשה גרושה בעגלה... אמר לו הרב: "מותר לך לקחת את הגרושה..." זה התמימות של יהודי צדיק.

עסקה משתלמת: להגיע בלי קושי למאות מליוני מצוות בדקה אחת!

עד עכשיו דיברנו על הקדושה של הכהנים, עכשיו אנחנו צריכים לגשת למאור הגדול, לעניינים הגדולים של רשב"י. הנה בימים הללו כולנו מחכים ומצפים ליום הגדול הזה, ליום ההילולא של רשב"י שמאיר מסוף העולם ועד סופו, שבת קול היתה יוצאת מן השמים והיתה אומרת "עולו ואתכנסו להילולא דרבי שמעון", מי שמתדבק ברבי שמעון, זוכה להינצל מכל הבעיות של עקבתא דמשיחא, של הדור הקשה הזה, שיש בו ה' יצילנו, מחלות, אסונות, מלחמות, פיגועים, כל מה שקורה היום. רשב"י אמר: אתם תהיו מחוברים איתי בזוהר הקדוש, זה תיבת נח שהיא תציל אותכם - המחוברים לה, ולא רק אתכם, אלא בזכותכם, התיבה הזו מצלת את כל הדור.

המגלה עמוקות כותב דבר גדול: בששת ימי המעשה, כל המצוות שאדם עושה, בסוף היום, בלילה, הנשמה של האדם עולה עם המצוות שעשה באותו יום, והוא חותם עליהם, על המצוות והזכויות עשה. אבל ביום שבת, שאדם עושה מצווה, הרי בסוף היום, בלילה, זה כבר מוצאי שבת, זה יום חול, לכן בשבת, כל מה שהוא עושה, הכל עולה ביום שבת עצמו, לא בלילה, כל המצוות ועסק התורה הכל עולה בשבת עצמה.

הגמרא אומרת בירושלמי בשבת, שהשבת שקולה כנגד תרי"ג מצוות. בא החפץ חיים ואומר, מה הפירוש? לא רק שמירת שבת שקולה כשמירת כל המצוות, אלא כל מצווה שאדם עושה בשבת, שקולה כנגד תרי"ג מצוות, כאילו עשה תרי"ג מצוות! כל מצווה! תפילה, ברכת 'אשר יצר' בשבת? זה שקול כ-613 מצוות. כיבדת הורים בשבת? זה שקול כמו 613 מצוות. לפי זה, אומר החפץ חיים, נראה מה שכרו של מי שלומד תורה בשבת: הרי תלמוד תורה גם כן שקול כמו 613 מצוות, וכל מילה של תורה זה מצוות עשה דאורייתא של תלמוד תורה. והנה החפץ חיים חישב ומצא שבדקה אחת של לימוד אדם מוציא בממוצע 200 מילים. נמצא שביום חול בכל דקה של לימוד יש 200 מצוות כפול 613 מצוות, שזה יותר מ-122 אלף מצוות בדקה!!

ועכשיו נראה כמה מצוות יש בדקת לימוד בשבת: בכל דקה יש 122 אלף, ותכפיל את זה בעוד 613 כי שבת שקולה כנגד תרי"ג מצוות, זה יוצא 75 מיליון בכל דקה. ככה עושה חשבון החפץ חיים. ואנחנו נוסיף, שכל זה בשבת "רגילה", אבל כאשר לומד בשבת של רבי שמעון, [שהרי ל"ג בעומר השנה במוצאי שבת] ורשב"י הוא גם בחינת שבת, זה שבת כפולה ומכופלת. ואם לומד זוהר בשבת, זה פי כמה אלפים, כי רבי שלום בוזגלו כותב בכסא מלך, שבלימוד בזוהר, כל שעה היא כמו 70 שנה. תארו לכם כמה זה הקדושה הגדולה הזאת. לכן ננצל את הזמן הזה שזה זמן קדוש מאוד מאוד.

השנה ההילולאית התקיים בירושלים

בענין ההילולא השנה, יש לנו קצת בעיה, כי לבינתיים אי אפשר ללכת לציון, כיון שזה סכנת נפשות, כי אי

אפשר לדעת מה עושים האויבים, נכון שזכות רשב"י מגינה, אבל אסור להכניס עצמנו למקום סכנה, אז בעז"ה אם לא יהיה שינוי, אז ההילולא הגדולה והלימוד שהיינו עושים ברשב"י, נצטרך לעשות פה בירושלים.

ועל כל פנים, איפה שלומדים זוהר הקדוש חזק חזק לזכות רבי שמעון - רבי שמעון יבוא אצלנו, יבוא לאהל שלו. כל שנה אנחנו נוסעים כי אנחנו רודפים אחריו, השנה לא נותנים, אז רבי שמעון יגיד: "אל תדאגו! איפה אתם לומדים זוהר? אני בא לשם! אתם תתחברו לזוהר, אני שם!".

אבל בכל זאת, אי אפשר שלא להיות אצל רבי שמעון. לכן, אולי, אולי, אם ירצה ה', אני עדיין לא יודע, אבל ביום ראשון הבא, כנראה עדיין יהיה אפשר ללכת לרבי שמעון, לא? אז אולי את השיעור הזה נוציא אותו מרבי שמעון, כי איך נעזוב את רבי שמעון לגמרי? נוציא אוטובוס עם כל החברים ביחד, נלך אצל רבי שמעון, נעשה שם תפילה בצהריים, ולעת ערב נעשה את השיעור חזק אצל רשב"י, ונזעק שם לאבינו שבשמים, ואפשר שבעז"ה תבוא על האויבים רעידת אדמה, והם יבלעו בתוך האדמה, ותהיה ישועה גדולה. זה הסדר שאנחנו חושבים, בכוונה אני אומר לכם, שתדעו את המחשבות, כי הלב רוצה להיות כל הזמן אצל רשב"י

ל"ג בעומר שמוכן מששת ימי בראשית

קודם כל צריך לדעת מה זה יום ל"ג בעומר, כתוב בזוהר, שיום ל"ג בעומר זה יום שמוכן מששת ימי בראשית, שרשב"י יגלה בו סודות התורה. ביום הזה רשב"י סיים למעשה את כל סודות התורה, גילה את כל אידרא זוטא.

תדעו לכם שבאדרא רבא ואדרא זוטא, יש את כל סודות התורה, את כל העץ חיים. איך אני יודע? לא שאני למדתי, אבל, ככה היה אומר לי רבי יצחק כדורי, הוא היה מספר, שהוא היה יושב עם רבי שלמאן אליהו בעת זקנתו.

[רבי שלמאן אליהו, אבא של חכם מרדכי אליהו, היה מקובל אלקי שאין כמותו, הוא עשה חיבור - פירוש על עץ חיים, קוראים לזה כרם שלמה, משהו שאין כמותו. הוא היה בקי בכל הסודות והיה מכוון כל כוונות הרש"ש. כשהוא עשה סיום של עץ חיים בבגדד, רבי יוסף חיים אמר: "אני רוצה לשמוע את הנשמה הקדושה הזאת". וכאן בארץ, הוא היה ראש ישיבת המקובלים של פורת יוסף 'עוז והדר', היה שם רבי אפרים כהן והוא, שני המקובלים האלה הגדולים, ורבי יצחק כדורי למד אצל חכם שלמאן אליהו].

ורבי יצחק כדורי אמר לי, שלעת זקנותו של חכם שלמאן אליהו, היה קשה לו לראות בעיניים, אז רבי יצחק כדורי היה יושב איתו, וחכם שלמאן היה גורס את האידרות בעל פה, אידרא רבא זוטא, והוא היה עוקב אחריו.

אמרת לרב כדורי: "לא חבל על הזמן? כבוד הרב, הייתם לומדים

עץ חיים?", והוא אמר לי: "מה אתה מדבר? אתה לא יודע שבאדרות יש את כל העץ חיים, את כל הקבלה, כשהרב היה גורס אותם, הוא היה מעביר בראש שלו את כל עץ חיים ואת כל

הזוהר הקדוש, איפה אתה?! לכן, כל שבת היינו גורסים את האידרות". ומתי גילה רשב"י את אידרא זוטא? ביום הזה!

למה עושים מדורות?

וכתוב באידרא זוטא, שביקש רבי שמעון שימשיך היום ולא תשקע השמש עד שהוא יסיים לגלות את כל הסודות שיש לו, כלשון הזוהר: "והאי יומא לא יתרחק למיעל לדוכתיה כיומא אחרא, דהא כל יומא דא ברשותי קיימא" - היום הזה זה הוא שלי, שלא ישקע השמש עד שאני אגמור לדבר, כל זה השארתי ליום האחרון, זה סודות שלא שמעתן אוזן מעולם. וזה המפתח שאני רוצה לעלות איתו למעלה להכנס לעולם הבא. פלאות. מתי זה היה? ביום הקדוש הזה ל"ג בעומר! זה למעשה סיום של כל התורה, וזה הוכן מששת ימי בראשית, שרשב"י גילה בו את כל סודות התורה. לכן מדליקים מדורות ביום הזה, כי השמש המשיכה והמשיכה להאיר, לא שקעה, היום הזה נתארך עד שרבי שמעון גמר, ולכן מדליקים מדורות, כדי להראות שהיום הזה השמש לא שקעה. ועוד טעם למדורות, שכשבאו לגלות את הסודות, ירדה אש מן השמים, סיבבה את הבית של רשב"י, ולא יכלו להכנס רק תלמיד מי שרבי שמעון הזמין אותם, והזמין את רבי יצחק שאמר דאנא מערבנא ליה, ואמר להם רשב"י איך לשבת, והתחיל לגלות סודות. לכן, משני הטעמים האלה, שהקיפה אש גדולה והשמש היתה זורחת, לכן, לזכר זה מדליקים מדורות.

נעשה אדם נאמר בעבורך!

באותו יום יש התקרבות גדולה לה' יתברך. מה קרה באותו יום? כתוב בזוהר, שכל פמליא דלעילא ביקשו מהקב"ה "אנחנו רוצים לרדת לשיבת רבי שמעון", וכולם ירדו מן השמים, נשמות הצדיקים, משה רעיא מהימנא, אהרן, אבות העולם, והשכינה ירדה עמהם, ועשו פרגוד, וכל הנשמות האלה היו יושבים, איזה שמחה. ובאותו היום היו מעלים ומבררים ניצוצי קדושה, בירור גדול שאין כמותו בעולם, ובזה תלוי הגאולה, כמה שמבררים יותר ניצוצי קדושה מהקליפות, כך באה הגאולה. לכן היום הזה נזדכך מאוד. ובכל שנה, באותו יום, יש את האור הגדול הזה. וצריך לדעת, שאת כל פנימיות התורה גילה רשב"י, בשביל הדור הזה, עקבתא דמשיחא. איך כתוב? "נעשה אדם נאמר בעבורך". כשהקב"ה אמר למלאכים "נעשה אדם בצלמנו כדמותנו", אמר: "אני רוצה לברוא את רשב"י! אתם רואים את הדמות הזאת? את זה אני רוצה!". נעשה אדם נאמר בעבורך, ולא בעבור אדם הראשון! ומי היה אדם הראשון? ראשו מן הבריאה, גופו מהיצירה, הגפיים מן העשייה, והיה מאיר מסוף העולם ועד סופו, כל נשמות ישראל היו כלולים בו, ובכל זאת כשאמר הקב"ה "נעשה אדם", את מי הביא הקב"ה? את רשב"י! נעשה אדם נאמר בעבורך!

כולם להפסיק את הלימוד ולהיות בשקט!

אני רוצה לפתוח היום בדברי הזוהר הקדוש, ונקדים על מה הזוהר מדבר. רבי חייא עלה לעולמות העליונים,

ורצה להכנס למתיבתא דרבי שמעון, ולא נתנו לו להיכנס. ורבי שמעון ביקש שיכניסו אותו, והכניסו אותו, ורבי חייא ראה מה שקורה בעולמות העליונים, בבחינת "תא חזי", ומרוב שהוא ראה סודות והיה נדהם, לא יכל לפתוח את הפה שלו. ואז רשב"י אמר לרבי אלעזר: "תעביר את היד שלך על הפה שלו כדי שיוכל לדבר". ועכשיו בדברי הזוהר הללו, רבי חייא מספר מה הוא ראה בעולם העליון, מה היה עם רבי שמעון, ומה אמרו בעולמות העליונים על רבי שמעון.

דין הוא רבי שמעון בן יוחאי, דבשעתא דפתח פומיה למשרי למלעי באורייתא, צייתין לקליה כל פרוסון וכל רקיעין וכל רתיכין וכל אינון דמשבחי למריהון - שרשב"י פותח את פיו, להתחיל לעסוק בתורה לגלות סודות בתורה, שומעים לקולו כל הכסאות - כל עולם הבריאה, וכל רקיעין - עולם היצירה, וכל רתיכין - מרכבות - זה גוף החיות שביצירה, וכל אותם מלאכים שמשבחים לקב"ה. לית דפתחין ולית דמסיימין, אומר הזוהר הקדוש, כשרבי שמעון מתחיל לדבר אין מי שיכול לדבר בישיבה שלו, הקב"ה אומר ש..ש. שקט! כל הישיבות! שקט! רשב"י מדבר.

וגם "לית דמסיימין", גם אם כבר נמצאים באמצע הלימוד, למשל ישיבות של התנא רבי עקיבא, כולם באמצע, פתאום יוצא כרוז, הקב"ה אומר: שקט! מה קרה? רשב"י התחיל לדבר. אני רוצה לשמוע שכינה בפה שלו. אני רוצה לשמוע מה אומר רשב"י. אומר - פלהו משתפכין - מי שאומר שירה, מי שמדבר דברי תורה, כולם שקט, משתככין לקול תורתו של רשב"י, אומר הזוהר עד לא אשתמע (נ"א דלשתמע) בכל רקיעיא דלעילא ותתא פטרוא - עד שלא נשמע בכל הרקיעים בעליונים ובתחתונים הגה, הגה, אין, כי רבי שמעון התחיל.

וממשיך הזוהר: פד מסיים רבי שמעון למלעי באורייתא - סיים רבי שמעון את הדרוש שרצה לומר, מאן חמי שירין מאן חמי חדותא דמשבחי למריהון - נראה כאלה שירים מצד החכמה, איזה שמחה מאן חמי קלין דאזלין בכלהו רקיעין אתיין פלהו בגיניה דרבי שמעון וכרעין וסגדין קמי דמריהון - שומעים קולות, שהולכים בכל הרקיעים, כולם כורעים ומשתחוים לפני הקב"ה שיש לך בן כזה כמו רשב"י, סלקין ריחין דבוסימין דעדן - ומעלים ריחות מהשמחה שלהם עד עתיק יומין - זה פרצוף הכי גבוה בעולם העליון, וכל האי בגיניה דרבי שמעון - הכל בזכות רשב"י.

המשיח לא רשאי להתוהו!

אדהכי שמע קלא דאמר "פנו אתר, פנו אתר" שומע רבי חייא שאומרים: "פנו מקום פנו מקום!" דהא מלכא משיחא אתי למתיבתא דרבי שמעון - כי מלך המשיח בא לשיבת רבי שמעון! פההוא שעתא קמו כל אינון חבריאי - באותו זמן קמו כל החברים לכבוד מלך המשיח - וקם רבי שמעון ונהו סליק נהוריה עד רום רקיע - וקם רבי שמעון לכבודו, והיה עולה אור תורתו עד מתיבתא דרקיעא - ישיבת מט"ס.

וממשיך הזוהר: אומר ליה רבי זפאה אנת - אומר מלך המשיח לרבי שמעון: אשריך, צדיק אתה, זכאי אתה,

המלאך: דְּהָא פּוּמָהּ אִיהִי סִינֵי קֶלְיִן וְהַבְּלִין דְּנַפְקִין מִפּוּמָהּ, עֲלֵייהוּ אֲתִמְרָה, וְכָל הָעָם רֵאִים אֶת הַקּוֹלֹת וְאֶת הַלְּפִידִים, וְכִלְהוּ צִיּוּתֵין לְמַלּוּלָהּ עֲלָאִין וְתַתָּאִין - הִנֵּה הַיּוֹם יֵשׁ דְּבַר כֵּזֶה, שְׂאֵדָם מְדַבֵּר, וּמְקַלְטִים אוֹתוֹ וְזֶה נִרְאָה כְּתוּב בְּמִסְכָּה. אֲצֵל רִשְׁבִי"ז זֶה הִיָּה "אוֹטוֹמָטִיק" הוּא הִיָּה מְדַבֵּר וְכָל הָעָם רוֹאִים אֶת הַקּוֹלֹת. פִּלְא פִּלְאוֹת. דְּאֲנָנִין שְׁתִּין רְבוּא דְּמִתִּבְתָּא עֲלָהּ וְשְׁתִּין רְבוּא דְּמִתִּבְתָּא תַתָּאָה אִיךְ הוּא אוֹמֵר לוֹ? וְאֲנָתְּ אִיְהוּ בְּדִיּוֹקְנָא דְּמֵאֲרָךְ אֲתָה דִּיּוֹקֵן שֶׁל הַקֶּב"ה דְּבִזְמָנָא דְּפִתַּח בְּאַנְכִי, שׁוּר לֹא נִגַּח, אֲרִיָּה לֹא שָׂאָג, עוֹף דְּאִיְהוּ נִשְׂרָא לֹא פִּרַח וְכָל חַיִּילִין דְּתַלְלִין מְנַיִיהוּ בְּכִרְסֵיָא יִקְרָא וְאָדָם לְשִׁבְתָּהּ עַל כְּרִסֵּיָא דְּאִיְהוּ קוּב"ה, אִיְהוּ צִיּוּת לְמַלְיָן דִּילָךְ - אִפִּילוּ הַקֶּב"ה מְצִיּוּת לְמָה שְׂאֲתָה אוֹמֵר, שׁוּמַע אֶת הַדְּבָרִים שֶׁלְךָ! לְמָה? בְּגִין דְּמִטְרוּנִיתָא דִּילָהּ דְּאִיְהוּ אֲוִרִיתָא קְדִישָׁא סְלִיק בְּפּוּמָהּ - הַשְׂכִּינָה הִיא בְּפֵה שֶׁלְךָ!

אחרי שעה מפטירתו הבן אדם התחיל לזוז!

ותדעו לכם, שעד היום כשלוּמְדִים זוהר, ועוֹשִׂים הִילּוּלָא, הכח של רשב"י הוא עד היום. ונספר לכם מה ששמעתי מרבי אליהו עמר שהוא אחד המרצים של הידברות, מעשה שהיה איתו וכך הוא מספר: פעם הבת שלו היתה חולה, היא היתה בטיפול נמרץ איזה תקופה ארוכה, ומטבע הדברים הוא ישב שם כל הזמן, השיגח על הבת שלו להיות איתה, ובינתיים, הוא הכיר שם כמה משפחות שגם הם היו בבעיות גדולות. אחרי תקופה, הבת שלו ב"ה הבריאה, יצאה משם, אבל עדיין היה לו קשר עם המשפחות. יום אחד הוא מקבל טלפון בשעה שבע בבוקר, כל זה הוא מספר בעצמו, הוא רק קם, רואה טלפון מהבית חולים, כנראה צריכים אותו דחוף, עונה, וזה שהתקשר אומר לו: "כבוד הרב בוקר טוב מחילה שאני מפריע לך", והרב אומר לו: "כן בבקשה, מה אתה צריך?" והוא אומר לו: "אתה זוכר את פלוני שהיה איתנו בבית חולים? הלילה ב22 בלילה הוא שבק חיים. בגיל 30, הלך". אוי, צער גדול, והרב אומר לו: "מה אתה צריך עכשיו?" והוא אומר לו, "רגע, תשמע, זה לא הסוף, תשמע".

ואז הוא מספר לרב עמר, שלפי החוק, מי שנפטר, צריך להשאיר אותו שעתיים שם. ובאמת השאירו אותו, והנה אחרי שעה, הבן אדם מתחיל לזוז! - מתעורר. תחיית המתים! כל הרופאים על הרגליים, לא מאמינים. הרי הם ראו שהכל אפס, הנשמה הלכה, הכל הלך... פתאום אחרי שעה, חזרה הנשמה! והבן אדם מתעורר ואומר להם: "אני רוצה לדבר עם הרב של הבית הכנסת שלנו". הרב של הבית כנסת זה לא היה הרב עמר, אז קראו מייד לרב.

ואז הנפטר שקם לתחיה אומר לכולם שם, הרב וכל הרופאים שבאמת כמו שראו שהוא מת - הוא באמת מת. והנשמה שלו עלתה לבית דין של מעלה, והיו דנים אותו, ופתאום רשב"י בא, ואומר להם: "תשחררו אותו, מה אתם רוצים ממנו? הוא צעיר! תנו לו ללכת לעשות מצוות!" אמרו לו: "מה הקשר שלך, מה אתה רוצה ממנו?"

דְּאוֹרִיתָךְ סְלֵקָא בְּתֵלַת מָאָה וְשִׁבְעִין נְהוּרִין - התורה שלך עולה ב370 אורות - וְכָל נְהוּרָא וְנְהוּרָא - כל אור מה370 אורות - אֲתַפְרִשְׁתָּ לְשִׁית מָאָה וְתִלְסַר טַעְמִין - יש לו 613 טעמים, כל דבר, אורות כאלו יוצאים מהפה שלו, סְלֵקִין וְאֲסִתְחִיין בְּנְהַרֵי אֶפְרַסְמוּנָא דְּכִיָּא וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִיְהוּ חֲתִים אֲוִרִיתָא מְמַתִּיבְתָךְ - בדרך כלל המשיח חותם על הדברי תורה שאמרו אותו יום, אבל אצל רבי שמעון, המשיח לא חותם, הוא אומר "אין לי רשות לחתום לך", את התורה שלך חותם הקב"ה בעצמו! הקב"ה תאב למילים שלך, שמח בך שאין כמותך. וגם את התורה שלי אתה חותם. לרבי שמעון יש לך כח לחתום ולאשר ולקיים את התורה שמגלה מלך המשיח! תראה מה זה, איך אוהבים את רשב"י ואת תורתו בשמיים. והזכות שלו ביום ההילולא זה משהו אדיר.

הממשל צריך לקבל שכל!

השנה, אנחנו פה, וזועקים למקום המקודש מירון. ומירון הוא מקום מקודש, כי כשנפטר רשב"י היה מחלוקת איפה לקבור אותו, באו אנשי ציפורי אומרים הוא שייך לנו, כל אחד אומר הוא שייך לנו, אבל מה קרה? המיטה של רשב"י פרוחה באויר ונפתחה מערה במירון, איפה שזה היום, ונכנסה המיטה לשם. הקב"ה התעסק בקבורתו, כמו משה רבינו שהקב"ה התעסק בקבורתו.

ובעת פטירתו שמעו קול מן השמים "זה האיש מרעיש הארץ מרגיז ממלכות, עולו ואתכנסו להילולא דרשב"י". כל העולם עומד בזכותו. בכל שנה, כל אלה שמקבלים הזמנות הם באים אצל רבי שמעון למירון. אבל השנה ההזמנות זה לאהלים שלומדים שם את הזוהר הקדוש.

יש היום הרבה צרות בעם ישראל, אבל הזכות של רשב"י, בעז"ה תורתו מגן לנו היא מאירת עינינו הוא ימליץ טוב בעדנו, איזה כח אדיר יש לרשב"י שהוא יכול לפטור את כל העולם כולו מכל הדינים, מכל הבעיות, מכל הצרות. זה הכח של רשב"י. לכן נשתדל ונעשה את הלימוד והסעודות ואת הכל בעז"ה, כל זה לכבוד רשב"י. שזכותו תתעורר חזק ותגן על כל עם ישראל. והנה היום גם הבני תורה בצער גדול, כי לקחו מהם את התקציב שלהם, ומה שמגן על עם ישראל, זה אלה שעוסקים בתורה. הממשל צריך לקבל שכל, לתמוך בלומדי תורה, זה יציל, ואז מהשמים יעזרו לעמו ישראל. התורה היא אגוני מגנא, כמו שמצינו אצל חזקיהו מלך יהודה, איך הקב"ה הציל את עם ישראל, רק אמר הקב"ה "שבו תלמדו תורה ואת הכל אני יעשה", והיום, מבטיח רשב"י, מי שילמד בזוהר הקדוש, ינצל מכל הבעיות של הדור האחרון!

רואים את הקולות אצל רשב"י

נראה עוד טיפה בזוהר, מה מלאך מט"ט משבח את רבי שמעון: אֲדִהְכִי הָא יְנוּקָא קָא נְחִית, פְּתַח וְאָמַר בּוֹצִינָא קְדִישָׁא פְּתַח פִּיךָ בְּאוֹרִיתָא תִּרְאָה מָה אוֹמֵר לוֹ

מחכה לו". ובאמת ככה עשה מיד. לקח מונית, בא אצל חכם עובדיה, וחכם עובדיה הקדים אותו: "בא אליך כף החיים ואמר לך שנבוא למירון?... אני בא, אין מה לעשות, רשב"י מזמין אותנו? נעלה!" עלו למונית. בדרך לא דרך תוך שעה ומשהו הגיעו, לא יאומן כי יסופר. עדיין לא התחילו את הסיום, רק ראו אותם שמה כולם התפלאו, היה פלא פלאות. יש לי את התמונה הזאת עד היום, שהרב עובדיה במירון עם כל הרבנים, אני שם אותה תמיד במירון, שכולם יראו מה זה רבבי שמעון מזמין את חכם עובדיה, אומר לו "תבוא אני מחכה לך, תבוא לסיום", איך רשב"י שמח שבאים אצלו לעשות סיום, ללמוד תורה, זה פלא שאין כמותו.

בעיקר בשביל מה משה רבינו עלה למרום?

כל מה שהקב"ה אמר "נעשה אדם" כל זה למה? כל זה לדור עקבתא דמשיחא, לדור השפל מאוד מאוד, היום אלפי תינוקות לא מכירים מה זה ה' יתברך, לא יודעים מה זה שמע ישראל, כמה מחלות, כמה יסורים, מי האחראי על הדור האחרון? זה רשב"י! "בדא יפקון מגלותא ברחמיה". וזה נקרא סודות התורה שגילה רשב"י. הקב"ה יש לו הכי שמחה גדולה שאדם לומד סודות התורה, פנימיות התורה, משה רבנו למעשה זכה להוריד את כל התורה, אבל גילה רק את הפשט, ומאחורי האותיות של התורה, מסתתרת כל תורת הסוד, כל הזוהר הקדוש, הכל מסתתר מאחורי האותיות, וזה ניתן לעם ישראל על ידי רשב"י, הוא זכה לגלות את סודות התורה.

וזה מה שכתוב: עלית למרום שבית שבי, כל עיקר עלית משה רבנו למרום זה להביא את התורה של השב"י - של רשב"י. "ויהי שם ארבעים יום" - ש"ם זה שמעון ומשה, ביחד, איזה כח זה. הלא הגמרא אומרת בשעה שעלה משה למרום בקשו מלאכי השרת להוציא אותו, אמר להם "מה אתם רוצים זה כל ביאתו לפה לקחת את התורה של רשב"י - עלית למרום שבית שבי".

איך רשב"י קשור לאהרון הכהן?

וכמו שפתחנו היום, רשב"י הוא לא רק כמו משה רבנו, הוא גם כמו אהרן הכהן. הלא אמר בשיר: "בר יוחאי נמשחת אשריך, שמן ששון מחברך, ציץ נזר הקודש חבוש על ראשך פארך". ציץ, כמו כהן גדול, מה שבת לה' קודש, אף רבי שמעון לה' קודש, זה סודות הגדולים. לכן ביום הפטירה שלו זה הוד שבהוד כי אהרן הכהן, משה בנצח, ואהרן בהוד, ביום הזה של רשב"י מתקנים את ההוד, וזה ההוד שבהוד, ככה מכוונים בסידור, הוד שבהוד. וזה חידוש גדול שתמיד אומרים רשב"י הוא נשמת משה, אבל לא רק, הוא גם כן נכנס לקודש הקודשים, מה זה נכנס? לא בפועל, אבל אתם יודעים הכהן הגדול ביום כיפור, יום אחד בשנה ביום הכי קדוש יש לו רשות להכנס לקודש הקודשים, איפה? בין הבדים. אבל מי שלומד תורה, בפרט רשב"י הוא לא נכנס יום אחד בשנה, הוא כל יום, נכנס לתוך הארון הברית, לתוך סודות התורה.

ורשב"י אומר: "הוא עזר לי בהילולא שלי, יש לו זכויות. לכן באתי לעזור לו, להשיב לו טובה". ואיפה ההילולא היתה? בפתח תקוה.

שאלו אותו בית דין של מעלה "מה עשית להילולא של רבי שמעון?" והוא אומר: "הביאו משאית של בקבוקי שתיה לא היה מי שיכניס את זה למקררים, פירקתי הכל, וסידרתי את הבקבוקים במקרר כדי שאנשים יהיה להם לשתות קר, זה מה שעשיתי". ובאמת הראו בשמיים את הבקבוקים. והוא אומר לרב של בית הכנסת, "נכון או לא?" אומר הרב: "נכון! אני זוכר" והחולה הזה אומר: "רק את הדבר הזה הקטן עשיתי לכבוד רבי שמעון והוא בא לעזור לי", תראה מה זה שאדם עושה לכבוד רבי שמעון. איזה זכות!

היו במירון מל"ג בעומר ועד שבועות

אנחנו לומדים לכבוד רשב"י, ואמנם בשער הכוונות כתוב, שבאים אצל רבי שמעון ואוכלים ושותים ושמחים, ולא כתוב הלימוד. אבל היה מנהג, שבאים אצל רשב"י שלשה ימים עם המשפחות כולם, אוכלים שותים שמחים מתפללים ועושים ריקודים, ואחרי זה שולחים את האשה והילדים, והגברים נשארים עד שבועות, לומדים את כל הזוהר הקדוש. רצוף, עד שבועות, הולכים עם מטען לכבוד קבלת התורה, מטען של רשב"י, איזה יופי זה. ואז תארו לכם איזה שבועות היה להם. והיום, ברוך ה' אף אם לא נהיה במירון, "בכל מקום אשר אזכיר את שמי, אבוא אליך וברכתך".

מי הביא את חכם עובדיה למירון?

בשנת תשכ"ב אני חושב, עשו בישיבת פורת יוסף, סיום מסכת שבת, זה היה שיעור של חכם עובדיה בשאל צדקה ובישיבת פורת יוסף עשו סיום כל הרבנים, רבי יהודה צדקה, חכם בן ציון אבא שאול, כולם אמרו ניסע לרבי שמעון שהוא בבחינת שבת, נעשה שם את הסיום, אמרו לחכם עובדיה: "אתה התחלת את השיעור הזה, בוא איתנו למרון", והוא אומר "לא! אני לא יכול לבוא, זה ביטול תורה, שעתיים הלוך, שעתיים חזור, מה יהיה עם הלימוד שלי?" אומרים לו תלמד בדרך, אבל חכם עובדיה אמר: "בדרך נלמד, אבל זה לא כמו שאני יושב בנחת על התורה".

ובאמת הם נסעו לעשות סיום בלי חכם עובדיה, והנה בא בעל כף החיים רבי יעקב חיים סופר, בחלום לרבי משה משה חי שראבני ז"ל בעל ביהכנ"ס שושנים לדוד, אומר לו הכף החיים: "תקח מונית, תסע לחכם עובדיה, תעלה אותו למונית, תביא אותו למירון, תגייד לו שרשב"י מחכה לו!".

רבי משה חי התעורר מפני החלום, השעה היתה 11 בלילה, תחילת הלילה, התעורר, והיה אומר "אני מאוד עייף, זה חלומות שוא ידברו", המשיך לישון. והנה בא אליו עוד פעם הכף החיים, אומר לו: "אל תגייד לי חלומות שוא, תקח מונית תלך לחכם עובדיה תעלה אותו, ותגייד לו שרשב"י

מה שאפילו משה לא זכה

איך הגיע רבי שמעון למעלה הזאת? שהסתגף, עזב את כל ענייני העולם הזה, הלך לישיבת ר' עקיבא 13 שנה, אחר כך היה במערה עוד 13 שנה, "יום נסת יום אשר ברוח למערת צורים שעמדת שם קנית הודך והדרך". במערה הזאת, הסתגר רשב"י, איזה סודות שגילה, כל יום היה בא אליו אליהו הנביא, היה מתגלה אליו, כל יום היו לומדים תורה, איזה סודות התורה, כל זה זכה רבי שמעון.

כתוב שאמר הקב"ה למשה: "וראית את אחורי, לפני לא יראו", ואומרים שרבי שמעון במערה זכה לקבל סודות התורה, ונתנו לו לגלות כל י"ג מידות של רחמים, מה שלא זכה אפילו משה, ככה היתה הנשמה שלו.

לכן, איך כתוב, האיש מקדש בו ובשלוחו, האיש זה הקב"ה מקדש בו, בשלוחו זה רשב"י, הוא שליח. הגמרא אומרת: "השתא בשלוחו מקדש, בו מבעיא?" אבל רבותינו אמרו, בשלוחו מקדש, בו - צריך לבקש רחמים, מבעיא - מלשון בקשה, מלשון תבעיון בעיון, צריך לבקש רחמים.

רשב"י הבטיח: "כי לא תשכח מפי זרעו". כאשר אמרו עתידה תורה שתשתכח מישראל אמר רשב"י "חס ושולם שתשתכח תורה מישראל, אין דבר כזה בעולם לא יהיה ולא יקום", כי לא תשכח מפי זרעו". זה סופי תיבות "יוחאי". עיר וקדיש מן שמיא נחית זה רבי שמעון.

אצל רשב"י זה היה תמיד, נון סטופ!

"ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשיו", ועלו מושיעים בהר ציון סופי תיבות מרו"ן, שבזכות התנא האלקי רשב"י יבוא משיח, זה הכח של רבי שמעון. איזה ניסים ונפלאות היה במרון, לא צריך לספר לכם, כל אחד יודע מה היה במירון, ורשב"י היה במירון לא סתם, הוא היה עוד בזמן חיים חיותו היה שם במירון, והיה מסתתר במערה, למה? כתוב באדרא זוטא בסוף אדרא זוטא שהוא ראה אש יוצאת ממרוניא, הוא ראה אש איפה המקום, הוא בחר במקום הזה הוא ידע שזה אור גדול במקום הזה, זה לא סתם מקום.

כשאדם היה אצל רשב"י מה שהיה בעולם, כל מי שהיה אצל רשב"י לא ניזוק, אף פעם, רשב"י יש לו כח אדיר להגן על העולם. אבל אנחנו לא סומכים על ניסים, אסור ללכת, זה הכל עילת העילות וסיבת הסיבות, זה הצער של כל עם ישראל, שכל שנה מליון איש באים להילולא של רשב"י, מכל העולם, לעזוב את הכל, ועכשיו לא יכולים, לא היה דבר כזה שאנשים לא יוכלו להגיע, אפילו מלחמת ששת הימים, כל המלחמות, תמיד באו, היו שם, עשו הילולא, רבי שמעון זה מספר שתיים, הכותל המערבי מספר אחד, אבל אצל רשב"י העליה היתה תמיד, "נון סטופ" - בלי הפסקה, כמה שזה רחוק, הכל, זה לא ענין אף אחד, כולם הגיעו לשם.

רבי חיים בן עטר עלה אצל רשב"י על ארבע, כל העליה, בקוצים וברקנים. כשנכנס לשם, הריח ריח של גן עדן.

ישבו שם ללמוד, אמרו לו התלמידים אנחנו לא מריחים, אומר תלמדו בזוהר, ישבו ללמוד, היו מריחים ריחות.

התוכניות שלנו להשנה בעזרת ה'

אז בעז"ה, אני בקיצור אגיד לכם, גם השנה הקדושה הזאת, כפי שדיברנו, נעשה אוהל גדול, כנראה אצל דוד מלכא משיחא [היום הלכתי לשם, עם הבן שלי, לראות מגרש גדול שאולי נקים בו את האהל, יש שם צמוד לציון מגרש גדול, והוא סידר לנו את העניינים שם, הוא סידר כמה דברים, יישר לנו שטח, יסדר את הכל. ולמה שמה? אמרתי שאולי עדיף אצל דוד המלך ומלכי בית דוד שנמצאים שם, שזה אצל הצדיקים. וגם דוד המלך הוא רגל רביעית במרכבה, ואת רשב"י היו מדמים לכל רגלי המרכבה כי הוא מחזיק את כל העולם. ובפרט השנה זה מתאים לדוד מלכא משיחא, כי ל"ג בעומר יוצא במוצאי שבת - סעודת דוד מלכא משיחא.

לכן אמרתי שנעשה אצל דוד מלכא, את ההדלקה במוצאי שבת, ולימוד כל השבוע בלי נדר בעזרת האל ובישועתו, והסעודות שלנו, וכל מה שצריך, נלך חזק בעז"ה עם רבי שמעון. ובעז"ה יהיה לנו ישועות גדולות].

אתם תמצאו את זה, יהיה חיצים בכל מקום, יהיה מסלול דרך, להגיע למקום הקדוש הזה, יש שמה מקום גדול, רחבה גדולה מיוחדת, הכינו לנו את זה מן השמיים, ושם גם נעשה את ההדלקה במוצאי שבת, ונעשה לימוד וסעודות כיד המלך. ומשך השבוע גם כן. ונראה איך נעשה שבת המלכה או פה או שם. כל הזוהר, סיומים, ועוד סיומים, בעז"ה יבואו הודעות, זה לא השבת הזאת, אלא שבת אחריה.

וביום ראשון אם יזכה אותנו ה' יתברך, שנהיה אצל רשב"י קצת, ונעשה משם את השיעור ונעורר את כל אהבתנו הגדולה למקום הקדוש הזה, עם רשב"י, ואולי משמיים ירחמו על עם ישראל ואפשר שיהיה כבר "בדא יפקון מגלותא ברחמיה", צריכים ישועות. עם כל הצדקות וכל העניינים שנעשה לכבוד רשב"י, והקב"ה יאמר די לצרותינו.

הקב"ה יפיל כל אויבנו ושונאנו, תיפול עליהם אימתה ופחד, ועם ישראל ישכון לבטח נחזור כולנו בתשובה שלמה, וגם הממשל, יתן להם הקב"ה שכל, יפתח להם את העיניים, יצר הרע גדול, יסיר מהם היצר הרע, יתן להם חכמה בינה ודעת, ושיתגלה לנו האור האמיתי, נלך בדרך ה', נידבק בה' ובתורתו, נעשה רצון ונחת רוח גדול לאבינו שבשמים.

ונברך את כל המאזינים פה בשיעור, דרך הליון, דרך רדיו מורשת דרך ערוץ אלפיים כל הערוצים, ואת כל הקוראים דרך "האוצר השבועי", מלכא דעלמא יברך יתכון יזכה יתכון, זכות רשב"י יגן עליכם, כולנו נתחבר לרשב"י בכל המובנים, אם בזוהר הקדוש, אם בסעודות, אם כמו שכותב רשב"י, ובעז"ה בשבוע הבא נשתדל שהשיעור יהיה במרון, אם לא ירשו, אז יהיה פה, יפרסמו הודעות איפה יהיה השיעור, ובעז"ה נזכה לגאולה שלימה במהרה בימינו אמן ואמן.

הילולת הרשב"י זיע"א

במתחם קבר דוד מלכא משיחא

השנה בלי נדר עקב המצב השורר בארצינו הקדושה
ההילולא הגדולה והלימוד יערכו בירושלים בהר ציון
ליד קבר דוד המלך בעה"ת

סדר ליל ההילולא במוצ"ש כדלהלן:

דרשת פתיחה ודברי התלהבות התחלת סדר הלימוד ופתיח אליהו ושירי התלהבות
 22:00..... והדלקת נר המשואה לכבוד הרשב"י זי"א.....
 22:30..... סדר הלימוד בחשק גדול ובהתלהבות עצומה ובתענית דיבור ובקדושה.....
 הדלקת המדורה לכבוד הרשב"י זיע"א וסדר קבלת עול מלכות שמים ושירה לכבוד
 23:30..... ר' שמעון בר יוחאי זיע"א.....
 לאחר ההדלקה סעודה לכבוד רשב"י מפוארת מאד מלווה בשירה וזמרה כיד המלך
 וסיום הזוהר הקדוש ע"י מו"ד שליט"א שנקראו במשך 24 שעות ביממה ברצף
 3:00..... תפילות ובקשות בכותל המערבי.....
 5:00..... תפילת שחרית בנין החמה (באוהל ממלכת הרשב"י ליד קבר דוד המלך).....
 6:30..... קבלת עול מלכות שמים ותפילה מיוחדת לכבוד רשב"י.....
 6:45... פריון נפש לכל תורמי ומסייעי "ממלכת הרשב"י" למסירת שמות 02.624.9000
 7:00..... לימוד דף היומי.....

לגבי שאר ימי השבוע וסדר הלימודים והתפילות עדיין אין לנו פרטים מדוייקים
 יהיה ניתן לברר במשרדי הישיבה בטלפון 02-624-9000 מיום שני
 וי"ב אייר בלבד (נא לא להתקשר בענין זה לפני יום שני)

שיעור הזוהר העולמי

של מו"ד המקובל רבי בניהו שמואלי שליט"א יתקיים אי"ה ביום ראשון י"א אייר בשעה 20:00
באתרא קדישא מירון יועבר באמצעות הלווין והמדיה • תפילת מנחה ערבית וספירת העומר בשעה 19:00
 הדלקת הנר לכבוד הרשב"י זיע"א בשירה וזמרה בשעה 21:00 סעודת מצוה בשעה 21:10 • ברוכים הבאים!